

@fosselat

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

رضایت (خشنوودی) خداوند در قرآن

موضوع

{ رضوان الہی فوز عظیم }

تهییه شده توسط حجت الاسلام علی رجبی

اول: سه فضیلت برای پیراون رضوان‌الهی

دوم: اهمیت و جایگاه رضایت (خشنوودی) خداوند

سوم: چه کسانی به دنبال به دست آوردن رضایت‌الهی هستند؟

چهارم: مرضیان عند الله | خداوند از چه کسانی خشنود می‌باشد؟

پنجم: خداوند از چه کسانی خشمگین و ناراضی می‌باشد؟

ششم: مقام و رضوان اکبر در بجهشت

هفتم: زندگی رضایت بخش نیکوکاران در بجهشت

هشتم: بجهشت محلی که مومنان از آن راضی خواهند بود

اول سه فضیلت برای پیروان رضوان‌الهی

- الف) هدایت به وسیله قرآن و پیامبر ا به راه‌های سلام**
- ب) اخراج از ظلمات به نور**
- ج) هدایت به سوی صراط مستقیم**

يَهْدِي بِهِ اللَّهُ مَنِ اتَّبَعَ رِضَوَانَهُ سُبْلَ السَّلَامِ وَيُخْرِجُهُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ
إِلَى النُّورِ بِإِذْنِهِ وَيَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ (۱۶)

خداؤند به وسیله آن [نور و کتاب]، کسانی را که خواهان خشنودی او هستند به راه‌های سلامت هدایت می‌کند، و آنان را به خواست خود از تاریکی ها [یعنی چون: جهل، کفر، شرک و تکبر] به سوی نور [معرفت، ایمان، اخلاق و عمل صالح] می‌برد، و به راه راست هدایتشان می‌کند «16».

اهمیت و جایگاه رضایت (خشنوودی) خداوند

دوم

الف) آکاهی از غیب و جایگاه رضایت و خشنودی خداوند ابرکزیدگان برای اطلاع از اسرار الهی

ب) رضایت الهی و شرط شفاعت | شفاعت امری حساب شده

ج) رضای الهی از صفات انبیاء (اع)

د) نقش رضایت الهی در امور فرهنگی | جایگاه نیت انسان در ساخت مسجد

ه) توجه به خشنودی خداوند در کارهای خیر | ممنوعیت سخنان در گوشی و موارد جواز آن

اهمیت و جایگاه رضایت (خشنوودی) خداوند

الف آگاهی از غیب و جایگاه رضایت و خشنودی خداوند
 {برگزیدگان برای اطلاع از اسرار الهی}

عَالِمُ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهِرُ عَلَىٰ غَيْبِهِ أَحَدًا ﴿٢٦﴾ إِلَّا مَنِ ارْتَضَى
 مِنْ رَسُولٍ فَإِنَّهُ يَسْأَكُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ
 وَمِنْ خَلْفِهِ رَصَدًا ﴿٢٧﴾

او دنای غیب است و احمدی را بر غیب خود آگاه نمی کند «26» مگر رسولانی را که [برای فراگرفتن غیب] پسندیده است، پس نگهبانانی [از فرشتگان برای حفاظت و حی] این دانش ویژه غیبی از دستبردان محفمان [پیش رو و پشت سرشان می گمارد «27»]

@fosselat

دوم اهمیت وجایگاه رضایت (خشنودی) خداوند

ب رضایت الهی و شرط شفاعت { شفاعت امری حساب شده }

يَوْمَئِذٍ لَا تَنْفُعُ الشَّفَاعَةُ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ وَرَضِيَ لَهُ قَوْلًا ۝ (۱۰۹)

آن روز شفاعت سودی ندهد، مگر [شفاعت] کسی که خداوند رحمان به او اجازه دهد، و گفتارش را [در مورد شفاعت] بپسندد «109»

يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنِ ارْتَضَ وَهُمْ مِنْ خَشِيتِهِ مُشْفَقُونَ ۝ (۲۸)

[خداوند] همه گذشته و آینده آنان را می داند، و جز برای کسی که [خدا] رضایت دهد شفاعت نمی کنند، و به خاطر ترس از [عظمت و جلال] آونگران و هراسناکند «28»

**وَكَمْ مِنْ مَلَكٍ فِي السَّمَاوَاتِ لَا تُفْنِي شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا إِلَّا مِنْ بَعْدِ أَنْ يَأْذِنَ اللَّهُ
لِمَنِ يَشَاءُ وَيَرْضِيَ ۝ (۲۶)**

چه بسیار فرشتگانی در عوالم بالا که شفاعت شان هیچ سودی نمی بخشد مگر پس از آن که خداوند برای هر که بخواهد و بپسندد اجازه دهد «26»

اهمیت و جایگاه رضایت (خشنوودی) خداوند

ج) رضای الهی از صفات انبیاء (ع)

۱ دعای سلیمان (ع) { درخواست عمل صالحی که مرضی الهی باشد }

فَبِسْمِ صَاحِكَ مِنْ قَوْلَهَا وَقَالَ رَبِّ أُوزِغْنِيْ أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَى وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَذْلِنِي بِرَحْمَتِكَ فِي عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ ۝ (۱۹)

سلیمان از گفته مورچه تبسیم کنان خنده اش گرفت، [به سبب نعمت فهم نطق حیوانات] گفت: پروردگار! [کیفیت و روش شکرگزاری به پیشگاهت را] به من الهام کن! ناشکر نعمتی را که به من و پدر و مادرم عطا کرده ای به جای آورم، و کار شایسته ای که آن را بپسندی انجام دهم، و مرابط رحمت در زمرة بندگان درست کارت وارد کن! «19»

۲ دعای زکریا(ع) { درخواست فرزند مورد پسندیده الهی }

يَرِثُنِي وَيَرِثُ مِنْ آلِ يَعْقُوبَ وَاجْعَلْهُ رَبِّ رَضِيَا ۝ (۶)

که وارث من و خاندان یعقوب باشد، و او را ی پروردگارم! مورد رضایت [خود] قرار ده! «6»

۳ اسماعیل (ع) و صفات بر جسته او

وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِسْمَاعِيلَ إِنَّهُ كَانَ صَادِقَ الْوَعْدِ وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا ۝ (۵۴) وَكَانَ يَأْمُرُ أَهْلَهُ بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ ۝ (۵۵) وَكَانَ عِنْدَ رَبِّهِ مَرْضِيًّا ۝ (۵۶)

و در این کتاب [که به توهی کردیم، سرگذشت] اسماعیل را یاد کن، که وفاکننده به عهد، و فرستاده ای دارای مقام نبوت بود «54» همواره خانواده اش را به نمازو زکات فرمان می داد، و زد پروردگارش مورد رضایت بود «55»

اهمیت و جایگاه رضایت (خشنوودی) خداوند

نقش رضایت الهی در امور فرهنگی
(جایگاه نیت انسان در ساخت مسجد)

أَفَمْنُ أَسَسَ بُنْيَانَهُ عَلَىٰ تَقْوَىٰ مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٍ خَيْرٌ أُمُّ مَنْ
لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١٠٩﴾

أَسَسَ بُنْيَانَهُ عَلَىٰ شَفَا جُرْفٍ هَارِ فَانْهَارَ بِهِ فِي نَارِ جَهَنَّمَ وَاللَّهُ

۳

۱۰۹

لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١٠٩﴾

آیا کسی که بنای [کار]ش را بر پایه مستحکم تقوا و رضای الهی نهاده بهتر است، یا کسی که بنای [کار]ش را بر لب سراشیبی تُند نهاده که [زیرش] سست و فرو ریختنی است، و بناؤ بنا کننده اش در دوزخ سقوط کرده؟ خداوند مردم ستمکار راه دایت نمی کند «109»

@fosselat

اهمیت و جایگاه رضایت (خشنوودی) خداوند

@fosselat

هـ توجه به خشنودی خداوند در کارهای خیر

{ ممنوعیت سخنان در گوشی و موارد جواز آن }

لَا خِيْرٌ فِي كَثِيرٍ مِنْ نَجْوَا هُمْ إِلَّا مَنْ أَمَرَ بِصَدَقَةٍ أَوْ مَعْرُوفٍ

أَوْ إِصْلَاحٍ بَيْنَ النَّاسِ وَمَنْ يَفْعُلْ ذَلِكَ ابْتِفَاءً مَرْضَاتِ اللَّهِ

فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿١٤﴾

در بسیاری از رازگویی‌های آنان خیری نیست، جزکسی که [از طریق رازگوی] به صدقه یا کارنیک یا اصلاح بین مردم فرمان دهد، و هر که برای طلب خشنودی خداوند چنین کند به زودی پاداش بزرگی به او خواهیم داد» ۱۱۴

چه کسانی به دنبال به دست آوردن رضایت الهی
هستند؟ [ابتعاء مرضات الله - وجه الله]

سوم

- الف) مُتَقِّين (خودنگه داران از گناه)**
- ب) ابرار و بندگان الهی**
- ج) تاجران جان با خداوند { فداکاری در راه خدا }**
- د) یاران حقیقی پیامبر (ص)**
- ه) مهاجران راستین**
- و) انفاق گنده گان حقیقی { آثار و فواید بخشش‌های خالصانه }**

چه کسانی به دنبال به دست آوردن رضایت الهی هستند؟
[ابتقاء مرضات الله - وجه الله]

الف متّقین (خودنگه داران از گناه)

وَسَيِّجَنْبُهَا الْأَتْقَى ﴿١٧﴾ الَّذِي يُؤْتِي مَالَهُ يَتَزَكَّى ﴿١٨﴾ وَمَا

لَأَحَدٍ عِنْدَهُ مِنْ نِعْمَةٍ تُجزَى ﴿١٩﴾ إِلَّا ابْتِقاءً وَجْهَ رَبِّهِ

الْأَعْلَى ﴿٢٠﴾ وَلَسْفَ يَرْضَى ﴿٢١﴾

البته به زودی باتقواطرين [مردم] را از آن دور می دارند «17» همان که از ثروتش انفاق می کند، و خواهان پاکی [ورشد نفس] است «18» برای احدهی نزد خداوند [حق] نعمتی نیست که [بابت مالی که انفاق کرده] پاداشش دهنند «19» [تقوا پیشه مخلص] جز برای به دست آوردن خشنودی پروردگار بلند مرتبه اش [انفاق نمی کند] «20» او در آینده [با به دست آوردن رحمت و پاداش بی نهايت خداوند] خشنود خواهد شد «21»

چه کسانی به دنبال به دست آوردن رضایت الهی هستند؟
[ابتهاء مرضات الله - وجه الله]

@fosselat

ب ابرار و بندگان الهی

وَيُطْعِمُونَ الطَّعَامَ عَلَى حِجَّةِ مُسْكِنًا وَيَتِيمًا وَأَسِيرًا ﴿٨﴾ إِنَّمَا
 نُطْعِمُكُمْ لِوَجْهِ اللَّهِ لَا نُرِيدُ مِنْكُمْ جَزَاءً وَلَا
 شُكُورًا ﴿٩﴾

و طعام را با این که [جهت نیاز خود] دوست دارند به بیچاره و یتیم و اسیر می خورانند.⁸ [و می گویند: ما شما را فقط برای خشنودی خداوند اطعم می کنیم، نه هیچ پاداشی از شمامی خواهیم، و نه سپاسی⁹]

چه کسانی به دنبال به دست آوردن رضایت الهی هستند؟
[ابتهاء مرضات الله - وجه الله]

ج تاجران جان با خداوند { فداکاری در راه خدا }

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُشْرِي نَفْسَهُ ابْتِفَاءً
مَرْضَاتَ اللَّهِ وَاللَّهُ رَءُوفٌ بِالْعِبَادِ ﴿٢٠٧﴾

واز مردم کسی [چون علی بن ابی طالب علیه السلام] است که جانش را برای به دست آوردن خشنودی خدامی فروشد، و خداوند به بندگان بسیار مهروز است «207»

چه کسانی به دنبال به دست آوردن رضایت الهی هستند؟
[ابتهاء مرضات الله - وجه الله]

@fosselat

د یاران حقیقی پیامبر (ص)

مَحَمَّدُ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشَدُّ أَعْلَى الْكُفَّارِ رَحْمَاءُ بَيْنَهُمْ تَرَاهُمْ رُكْعًا
 سُجَّدًا يَتَفَعَّلُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرَضُوَانًا سِيمَاهُمْ فِي وُجُوهِهِمْ مِنْ أَثْرِ السُّجُودِ
 ذَلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرَاةِ وَمَثَلُهُمْ فِي الْإِنْجِيلِ كَزَعٍ أَخْرَجَ شَطَأَةً فَأَزَرَهُ
 فَاسْتَغْلَظَ فَاسْتَوَى عَلَى سُوقِهِ يُعْجِبُ الزَّرَاعَ لِيَفِيظَ بِهِمُ الْكُفَّارُ وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا
 وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا (۴۲۹)

محمد [صلی الله علیہ وآلہ وسلم] فرستاده خداست، وکسانی که با اویند بر کافران سرسخت [وسازش ناپذیر]، و در بین خودشان [بایکدیگر] مهربانند، آنان را راکع و ساجد می بینی، پیوسته خواهان احسان و خشنودی خدایند نشانه [روحیه عبادت و بندگی] آنان در چهاره هایشان از اثر سجده پیداست، این است وصفشان در تورات، اما وصفشان در انجیل [این است که: وجودشان] چون زراعتی است که جوانه های خود را رویانده، پس تقویتش کرده تا جایی که پا بر جا و استوار گشته، و بر ساقه های خود ایستاده اند، [به گونه ای که: کشاورزان را] از رشد و انبوهی خود [با شگفتی] می اندازند، [خداآند مؤمنان را به این صورت تقویت می کند] تا به وسیله آنان کافران را به خشم اندازد، خداوند به آنان که ایمان آورده، و کارهای شایسته انجام داده اند و عده آمرزش و پاداشی بزرگ داده است «²⁹

چه کسانی به دنبال به دست آوردن رضایت الهی هستند؟
[ابتهاء مرضات الله - وجه الله]

هـ مهاجران راستین

لِفَقَاءِ الْمُهَاجِرِينَ الَّذِينَ أَخْرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ
وَأَمْوَالِهِمْ يَتَفَقَّهُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا وَيَنْصُرُونَ
اللَّهُ وَرَسُولُهُ أُولَئِكَ هُمُ الصَادِقُونَ ﴿٨﴾

[از اموال بازگردانده شده به پیامبر، سهمی] برای مهاجران [نیازمندی] است که از خانه‌ها و اموالشان بیرون‌نشان
انداختند، و [اکنون] در طلب رزق خدا و خشنودی اویند، و [در عین سختی و تنگدستی،] خدا و پیامبرش را یاری می
کنند، اینان [در دادعای ایمان] راست‌گویند، «۸»

@fosselat

چه کسانی به دنبال به دست آوردن رضایت الهی هستند؟
[ابتغاء مرضات الله - وجه الله]

۶ اتفاق کننده گان حقيقی {آثار و فواید بخشش‌های خالصانه}

وَمَثُلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ أَبْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ وَتَشْبِيَّتَا مِنْ
أَنفُسِهِمْ كَمَثُلِ جَنَّةٍ بَرِيُّهُ أَصَابَهَا وَابْلَ فَاتَتْ أَكْلَهَا ضُعْفَيْنِ
فَإِنْ لَمْ يُصِبْهَا وَابْلَ فَطَلَ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٢٦٥﴾

وَمَثُلُ کسانی که اموالشان را برای طلب خشنودی خداوند، واستواری نفویشان [بر اتفاق و اخلاص و خشنودی حق] اتفاق می‌کنند، مانند بوستانی است در جایی بلند که بارانی درشت قطره به آن برسد و دوچندان محصول دهد، و اگر باران درشت قطره‌ای به آن نرسد، باران ریز قطره می‌رسد [که برای شادابی بوستان و محصول دادنش کافی است]، خداوند به آنچه انجام می‌دهید بیناست «265»

مرضیان عند الله

چهارم

{ خداوند از چه کسانی خشنود می باشد؟ }

- الف) صادقان (راستگویان)**
- ب) سابقان (پیشگامان) اسلام**
- ج) خیرالبریه (بهترین انسان ها)**
- د) حزب الله | مومنان با دشمنان دین دوستی نمی کنند**
- ه) مومنان بیعت کننده با پیامبر(ص)**
- و) نفس مطمئنه (آرامش یافته)**

چهارم مرضیان عند الله
 { خداوند از چه کسانی خشنود می باشد؟ }

@fosselat

الف صادقان (راستگویان)

قَالَ اللَّهُ هَذَا يَوْمٌ يَنْفَعُ الصَّادِقِينَ صِدْقُهُمْ لَهُمْ جَنَّاتٌ
 تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ
 عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١١٩﴾

خداوند [در عرصه گاه قیامت] می گوید: این روزی است که مصدق صادقان سودشان دهد، برای آنان بهشت هایی است که از زیر [درختان] آن نهرها جاری است، همواره در آن جاودانه اند، خداوند از آنان خشنود، و آنان هم از خداوند خشنودند، این [خشندی طرفینی] رستگاری بزرگ است «119»

چهارم مرضیان عند الله
{ خداوند از چه کسانی خشنود می باشد؟ }

@fosselat

ب سابقان (پیشگامان) اسلام

وَالسَّابِقُونَ الْأُولُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ وَالذِّينَ اتَّبَعُوهُمْ
 بِإِحْسَانٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ وَأَعْدَ اللَّهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي
 تَحْتَهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٠٠﴾

خداوندار همه پیشگامان نخستین، از مهاجران و انصار و کسانی که به نیکی و درستی از آنان پیروری کردند خشنود است، و آنان هم از خداوند خشنودند، برای ایشان بهشت هایی آماده کرده که [از] زیر [درختان] آن نهرها جاری است، در آن جا همواره جاودانه اند، این است کامیابی بزرگ است «100»

چهارم مرضیان عند الله
{ خداوند از چه کسانی خشنود می باشد؟ }

ج خیر البریه (بهترین انسان ها)

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَئِكَ هُمْ خَيْرُ الْبَرِّيَةِ ﴿٧﴾ جَزَاؤُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٌ عَدْنٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
ظَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذَلِكَ لِمَنْ خَشِيَ رَبَّهُ ﴿٨﴾

بی تردید کسانی که مؤمنند و کارهای شایسته انجام داده اند بهترین مخلوقاتند «۷» پاداششان نزد پروردگارشان بهشت های پاییندهای است که از زیر [درختان] آن نهرها جاری است، در آن همواره جاودانه اند، خداوند از آنان خشنود است، آنان هم از خداوند خشنودند، این [پاداش] ویژه کسی است که از پروردگارش هراسان است «۸»

چهارم مرضیان عند الله
﴿ خداوند از چه کسانی خشنود می باشد؟ ﴾

د حزب الله { مومنان با دشمنان دین دوستی نمی کنند }

لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يَوَادُونَ مَنْ حَادَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا

آبَاءُهُمْ أَوْ أَبْنَاءُهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتُهُمْ أُولَئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ وَأَيَّدَهُمْ

بِرُوحٍ مِنْهُ وَيُذْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ

وَرَضُوا عَنْهُ أُولَئِكَ حِزْبُ اللَّهِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ (۲۲۶)

هیچ قومی را که از ایمان [ربیشه دار] به خدا و روز قیامت برخوردار باشند نمی یابی که با دشمنان خدا و پیامبر شدوستی ورزند؛ گرچه آنان پدرانشان یا برادرانشان یا خویشانشان باشند، اینانند که [خدا] ایمان را در دل هایشان پایدار کرده، و از جانب خود با حیاتی [معنوی] نیرومندشان ساخته، آنان را در بهشت هایی که از زیر [درختان] آن نهرها جاری است وارد می کنند که در آن ها جاودانه اند، خدا از آنان خشنود است آنان هم از خدا خشنودند، اینان حزب خدایند، آگاه باشید! که فقط

حزب خدا [برهمه موانع راه سعادت] پیروزند «22»

@fosselat

چهارم مرضیان عند الله
 { خداوند از چه کسانی خشنود می باشد؟ }

@fosselat

هـ مومنان بیعت کننده با پیامبر (ص)

لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ
 تَذَكَّرَتِ الشَّجَرَةُ فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَنْزَلَ
 السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ وَأَثَابَهُمْ فَتَحَا قَرِيبًا ﴿١٨﴾

به راستی خداوند از مؤمنان زمانی که زیر آن درخت [در منطقه حدبیه] با توبیعت کردند خشنود شد، خداوند آنچه [از پاکی و خلوص نیت] در دل هایشان بود می دانست، پس آرامش را بر آنان نازل کرد و پیروزی نزدیکی را [که پیروزی خیر بود] پاداششان داد «۱۸»

چهارم مرضیان عندالله
{ خداوند از چه کسانی خشنود می باشد؟ }

۹ نفس مطمئنّه (آرامش یافته)

يَا أَيُّتُهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَةُ ﴿٢٧﴾ ارْجِعِي إِلَى رَبِّكِ
رَاضِيَةً مَرْضِيَةً ﴿٢٨﴾ فَإِذْخُلِي فِي عِبَادِي
وَإِذْخُلِي جَنَّتِي ﴿٣٠﴾

[آن گاه خداوند به بندگان بایمانش خطاب می کند، ای روح آرام یافته! «27» به سوی پروردگارت بازگرد! در حالی که [توازاو] خشنودی و [اوهم از تو] خشنود است «28» پس در بین بندگان راستینم در آی! «29» و در بهشت ویژه ام وارد شو! «30»]

خداوند از چه کسانی خشمگین و ناراضی هی باشد؟

پنجم

الف) فاسقان (نافرمانبرداران)

{ سوکند منافقان برای جلب رضایت مومنان }

ب) منافقان به دنبال خشم و نارضایتی خداوند

{ عاقبت منافقان (دور رویان) }

- ۱- شایسته تراین است که خدا و رسولش را راضی کنند { گفتار و رفتار منافقان با مومنان }
- ۲- منافقان به دنبال خشم و نارضایتی خداوند { عاقبت منافقان (دور رویان) }

@fosselat

خداوند از چه کسانی خشمگین و ناراضی می باشد؟

الف فاسقان (نافرمانبرداران) { سوگند منافقان برای جلب رضایت مومنان }

کَيْفَ وَإِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ لَا يَرْقُبُوا فِيْكُمْ إِلَّا وَلَا ذَمَّةٌ يُرْضُونَكُمْ

بِأَفْوَاهِهِمْ وَتَأْبِيْ قُلُوبُهُمْ وَأَكْثَرُهُمْ فَاسِقُونَ ﴿٨﴾ يَخْلِفُونَ لَكُمْ لِتَرْضُوا

عَنْهُمْ فَإِنْ تَرْضُوا عَنْهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَرْضِي عَنِ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ﴿٩٦﴾

چگونه [می توان به پیمان آنان اعتماد کرد]؟ در صورتی که اگر بر شما چیره شوند [پیوند] خویشی را در حق شمار عایت می کنند، و نه پیمانی [دیگر] را، شما را با زیانشان خشنود می کنند، ولی دل هایشان [از خشنود کردن شما] امتناع دارد، بیشتر شان منحرف و نافرمانند «سوگندی که برای شما می خورند برای این است که از آنان راضی شوید، اگر شما از آنان راضی شوید مسلمًا خداوند از مردم منحرف نافرمان راضی نمی شود»⁹⁶

@fosselat

خداوند از چه کسانی خشمگین و ناراضی می باشد؟

ب منافقان

شايسه تراين است که خدا و رسولش را راضی کنند {گفتار و رفتار منافقان با مومنان}

۶۲

يَحْلِفُونَ بِاللّٰهِ لَكُمْ لِيُرْضُوْكُمْ وَاللّٰهُ وَرَسُولُهُ
 أَحَقُّ أَنْ يُرْضُوهُ إِنْ كَانُوا مُؤْمِنِينَ ﴿٦٢﴾

زنده

آن برای شما [به دلیل معذور نشان دادن خود به سبب خلاف کاری هایشان] به خداوند سوگند
 می خورند تا شمارا خشنود سازند، در صورتی که اگر مؤمن بودند شایسته تراين است که خدا
 و رسولش را خشنود کنند «62»

خداوند از چه کسانی خشمگین و ناراضی می‌باشد؟

ب منافقان

منافقان به دنبال خشم و نارضایتی خداوند {عاقبت منافقان (دو رویان)} ۲

فَكَيْفَ إِذَا تَوَقَّتُهُمُ الْمَلَائِكَةُ يَضْرِبُونَ وُجُوهَهُمْ وَأَذْبَارَهُمْ ﴿٢٧﴾
 ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ أَتَبْعَثُوا مَا أَسْخَطَ اللَّهُ
 وَكَرِهُوا رَضْوَانَهُ فَأَحْبَطَ أَعْمَالَهُمْ ﴿٢٨﴾

پس [حال و وضعیت] آن زمان که فرشتگان جانشان را می‌گیرند، [آن هم] در حالی که بر صورت و پشتیان [تازیانه عذاب] می‌زند چگونه خواهد بود؟! «27» این [عذاب] برای آن است که آنان از آنچه خدارا به خشم آورده پیروی کردند، و خشنودی او را خوش نداشتند، در نتیجه اعمالشان را تباہ و بی اثر کرد «28»

مقام و رضوان اکبر در بخشت {فوز عظيم}

ششم

الف) رضوان الهی بهتر از دنیا

- ۱- رضوان الهی بهتر از دنیا
- ۲- ترک دنیا و زهد برای رضای خدا

ب) رضوان الهی مختص

- ۱- متقین { الذاتها و نعمتهاى حقيقى }
- ۲- مجاهدان فى سبيل الله { غزوہ حمراء، الاسد }
- ۳- رستکاران { مجاهدين و مهاجرين فى سبيل الله }
- ۴- مومنان راستين

مقام و رضوان اکبر در بهشت | فوز عظیم

الف رضوان الهی بهتر از دنیا

۱ زندگی دنیا و مراحل آن

اعْلَمُوا أَنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لَعْبٌ وَلَهْوٌ وَزِينَةٌ وَتَفَاخُرٌ بَيْنَكُمْ
 وَتَكَاثُرٌ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأُولَادِ كَمَثْلٍ غَيْثٍ أَعْجَبَ الْكُفَّارَ نَبَاتُهُ ثُمَّ يَهِيجُ
 فَتَرَاهُ مُصْفَرًا ثُمَّ يَكُونُ حُطَاماً وَفِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَغْفِرَةٌ مِنْ
 اللَّهِ وَرِضْوَانٌ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعٌ الْفُرُورٌ ﴿٢٠﴾

بدانید که زندگی دنیا جز بانی و سرگرمی و آرایش و زینت، و فخر فروشی به یک دیگر و فزون طلبی در اموال و اولاد نیست، [چنین دنیایی که دارند هاش فاقد ارتباط با خدا و قیامت است] مانند باران است که محصول [سرسبز و خوش منظره] آن کشاورزان را شگفت زده کند، سپس خشک شود به گونه ای که آن را زدنگ ببینی، آن گاه [ریزیزو] خاشاک گردد [چنین دنیایی برای بی دینان عذاب سختی در آخرت است، و برای مؤمنان آمرزش و رضایتی [از سوی خدا] است، زندگی دنیا [بدون ایمان] جز کالی فربینده نیست] «20»

مقام و رضوان اکبر در بهشت | فوز عظیم

الف رضوان الهی بهتر از دنیا

۲ ترک دنیا و زهد برای رضای خدا

۳ ثُمَّ قَفِينَا عَلَى آثَارِهِمْ بِرُسُلِنَا وَقَفِينَا بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَآتَيْنَاهُ الْإِنجِيلَ

وَجَعَلْنَا فِي قُلُوبِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ رَأْفَةً وَرَحْمَةً وَرَهْبَانِيَّةً ابْتَدَعُوهَا مَا

كَتَبْنَاهَا عَلَيْهِمْ إِلَّا ابْتِقاءً رِضْوَانَ اللَّهِ فَمَا رَعَوهَا حَقٌّ رِعَايَتِهَا فَآتَيْنَا

الَّذِينَ آمَنُوا مِنْهُمْ أَجْرَهُمْ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسْقُونَ ﴿٢٧﴾

آن گاه در پی ایشان رسولان خود را [برپایه آیین توحیدی، یکی پس از دیگری] فرستادیم، و پس از آنان عیسی پسر مریم را [به رسالت] برانگیختیم و به او انجیل دادیم، و در دل کسانی که [براساس حقیقت و درستی] ازاو پیروی کردند مهر زنی و مهر بانی نهادیم، و [البته] گوشنه نشینی [و ترک دنیا بی] که ابداع کردند ما بر آنان مقرر نکرده بودیم، نیتشان از ابداع آن تحصیل خشنودی خدا بود، ولی [حدود] آن را آن گونه که سزاوار بود رعایت نکردند، نهایتاً پاداش مؤمنان [واقعی] آنان را عطا کردیم، و بسیاری از آنان منحرف و نافرمانند «²⁷»

@fosselat

مقام و رضوان اکبر در بهشت { فوز عظیم }

ب رضوان الهی مختص

۱ متقین {لذتها و نعمتهاى حقيقى}

**قُلْ أَؤْنَبِئُكُمْ بِخَيْرٍ مِّنْ ذَلِكُمْ لِلّذِينَ اتَّقُوا عِنْدَ رَبِّهِمْ
 جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَأَزْوَاجٌ
 مُطَهَّرَةٌ وَرِضْوَانٌ مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ ﴿١٥﴾**

بگو: آیا شمارابه بهتر از این [کالاهای از دست رفتنی] آگاه کنم؟ برای آنان که [در همه شئون زندگی از خداوند اطاعت کرده، و از محظاتش پرهیز داشتهند] بهشت هایی نزد پروردگارشان است که از زیر [درختان] آن نهرها جاری است، در آن جاودانه اند، برای آنان همسرانی [از هر جهت پاکیزه، و رضایتی] [کامل] از سوی خداست، و خداوند به بندگان بیناست «15»

مقام و رضوان اکبر در بهشت | فوز عظیم

ب رضوان الهی مختص

۲ مجاهدان فی سبیل الله {غزوہ حمراء الاسد}

فَانْقَلِبُوا بِنِعْمَةٍ مِّنَ اللَّهِ وَفَضْلِنَم
 يَمْسِحُهُمْ سُوءٌ وَاتَّبِعُوا رِضْوَانَ اللَّهِ وَاللَّهُ ذُو
 فَضْلٍ عَظِيمٍ ﴿١٧٤﴾

[آنان بدون توجه به سخنان منافقان و عوامل نفوذی در جنگ «حمراء اللَّاد» شرکت کردند، پس با نعمت و احسانی بزرگ از سوی خدا [از جبهه جنگ] بازگشتن در حالی که هیچ آسیبی به آنان نرسیده بود، آنان خالصانه دنبال خشنودی خدا بودند؛ خداوند دارای احسانی بزرگ است] «174»

مقام و رضوان اکبر در بهشت | فوز عظیم

ب رضوان الهی مختص

رستگاران {مجاهدین و مهاجرین فی سبیل الله} ۳

الَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهُدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنفُسِهِمْ أَعْظَمُ دَرَجَةً
 عِنْدَ اللَّهِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ ﴿٢٠﴾ يُبَشِّرُهُمْ رَبُّهُمْ بِرَحْمَةٍ مِّنْهُ
 وَرِضْوَانٍ وَجَنَاتٍ لَهُمْ فِيهَا نَعِيمٌ مُّقِيمٌ ﴿٢١﴾ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا
 إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿٢٢﴾

آنان که ایمان آوردنده هجرت کردند و با اموال و جان‌هایشان در راه خدا به جهاد برخاستند مقامشان در پیشگاه خداوند والتر است، و اینان کامیابند «20» پروردگارشان آنان را از نزد خود به رحمتی ویژه و خشنودی و بهشت‌هایی که در آن‌ها نعمت‌های فراوان وابدی است مزده‌مند «21» در آن جا همواره جاودانه‌اند، همانا خداست که پاداشی بزرگ نزداوست «22»

@fosselat

مقام و رضوان اکبر در بهشت { فوز عظیم }

ب رضوان الهی مختص

۴ مومنان راستین

وَعَدَ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
 الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَمَسَاكِنَ طَيِّبَةً فِي جَنَّاتِ عَدْنٍ
 وَرِضْوَانٌ مِنَ اللَّهِ أَكْبَرُ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٧٢﴾

۷۲

زیبد

خداوند به مردان وزنان با یمان بهشت هایی را وعده قطعی داده که از زیر [درختان] آن نهرها جاری است در حالی که در آن جاودانه اند و [برای آنان] در بهشت های جاویدان مسکن های دلپذیری است، و نیز رضایتی ویژه از سوی خداوند که [از همه آن نعمت ها] برتر است، این همان کامیابی بزرگ است! «72»

زندگی رضایت بخش نیکوکاران در بهشت

هفتم

- زندگی رضایت بخش نیکوکاران در بهشت
﴿فِي عِيشَةِ الرَّاضِيهِ﴾

@fosselat

همیت و جایگاه رضایت (خشندی) خداوند

زندگی رضایت بخش نیکوکاران در بهشت {فی عیشه الرّاضیه}

فَأَمَا مَنْ أَوْتَيْتَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ فَيَقُولُ هَاؤُمْ أَقْرَءَوا كِتَابِيَّةً (۱۹) إِنِّي ظَنَنتُ أَنِّي مُلَاقٍ حِسَابِيَّةً (۲۰) فَهُوَ فِي عِيشَةِ رَاضِيَّةٍ (۲۱) فِي جَنَّةِ عَالِيَّةٍ (۲۲)

اماکسی که پرونده اش را به دست راستش دهنده از خوش حالی فریاد می زند: ای مردم! پرونده ام را بگیرید و بخوانید «19» من یقین داشتم که با حسابرسی اعمال مربوطه را خواهم شد، [به این سبب اعمالم را هماهنگ با احکام خدا انجام دادم و بدی هایم را اصلاح کردم] «20» پس او در زندگی خوش و پسندیده ای قرار خواهد گرفت «21» در بهشتی برین «22»

وَجْهَ يَوْمَئِذٍ نَاعِمَةً (۸) لِسَعْيِهَا رَاضِيَّةً (۹) فِي جَنَّةِ عَالِيَّةٍ (۱۰)

در آن روز چهره هایی شادابند «8» از تلاششان راضی و خشنودند «9» در بهشتی برین جای دارند «10»

فَأَمَا مَنْ ثَقَلَتْ مَوَازِينَهُ (۶) فَهُوَ فِي عِيشَةِ رَاضِيَّهٖ (۷)

اماکسی که اعمال وزن شده اش سنگین [و با ارزش] است «6» در زندگی خوش و پسندیده ای است «7»

هشتم

بچشت محلی که مومنان از آن راضی خواهند بود

- { ضمانت پاداش مهاجران و مجاهدان در
دنیا و آخرت از سوی خدا }

@fosselat

هشتم بخش محلی که مومنان از آن راضی خواهند بود

{ ضمانت پاداش مهاجران و مجاهدان در دنیا و آخرت از سوی خدا } *

وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ قُتْلُوا أَوْ مَاتُوا لَيَرْزُقُنَاهُمُ اللَّهُ
 رَزْقًا حَسَنًا وَإِنَّ اللَّهَ لَهُوَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ﴿٥٨﴾ لَيُدْخِلَنَاهُم مُدْخَلاً
 يَرْضُونَهُ وَإِنَّ اللَّهَ لَعَلِيمٌ حَلِيمٌ ﴿٥٩﴾

آنان که در راه خدا هجرت کرده، سپس کشته شده یا مرده اند مسلمان خداوند رزقی نیکویشان می دهد، همانا خدا بهترین روزی دهنده ایشان است **۵۸**» بی تردید [خداوند] ایشان به جایگاهی که آن را می پسندند وارد می کند، مسلمان خداوند دانا و

بردبار است **۵۹**»

اعجاز میگارا

من دست تی دارم

فاطمه اشفعی ناعنداده ۲)

السلام ای که امیں النفسی ۲)

(دستم بکیر ای صامن اهو ۲)

خاک حرمت دارد

تودست کرم داری

(ای زحال دل زوارت آگاه

(السلام ای که تو شمس الشموسی

اقتاوم از پایا حی ویا هو

(مولارضان جان) ۶

(من که از جام عشقت مت متزم

اماگرفتی هر خط دستم

(مولارضان جان) ۶

(ای همد صالح فیض و کرامت

ای برده میراث از شاه مردان

(مولارضان جان) ۶

نیایش امام سجاد (ع) در رضا به قضای الهی چون به دنیاداران می نگریست *

اللهم يا من لا يصفعه نعمت الواجبين، ويا من لا يضيع لذته لجز المحسنين، ويا من هو غالية خشيه المتقين، هذا مقام من تدالله ايدي الذنوب، وقلقه ازمة الخطايا، واستخود عليه الشيطان، فقرر عما أمرت به تغريباً، كاجامل بقدرتك عليه، او كالمنكر فضل احسانك اليه حتى اذا انفتح له بصر الخدى، وتقشفت عنه سحاب العقى، اخضى ما ظلم به نفسه، وذكر فيما خالفة به ربها فراق كبير عصيانه كبيراً وجليل مخالفته حليلاً، فاقبل نحوك موقلاً لك مستحيباً منك، وجه رغبته اليك ثقة بك، فالمك بظاهره يقيناً، وقصدك بخفة اخلاصاً قد خلا طمعه من كل مطمع فيه غيرك، وآخر روعه من كل محنور منه سواك، فقتل بين يديك متضرعاً، وغضض بصراه إلى الأرض متخلعاً، وطالطا رأسه لعزتك متنذلاً، واثرك من سره ما انت اعلم به منه خضوعاً، وعند من ذنبه ما انت اخضى لها خشوعاً، واستفاث بك من عظيم ما وقع به في علمك، وقيبح ما فضحة في حكمك من ذنبك اذبرت لذاتها فذهبته، واقامت تبعاتها فلزمت، لا يذكر يا الله عذلك إن عاقبته، ولا يستطعم عفوك إن عفوت عنه، ورحمته لأنك رب الكريم الذي لا يتعاظمه غفران الذنب العظيم، اللهم فما أنا ذا قد جئتك مطيناً لأمرك فيما أمرت به من الدعاء، متتجزاً وعذك فيما وعدت به من الإجابة، إذ تقول أدعوني لستجب لكم، اللهم فصل على محمد واله، والقني بعفورتك كما ليقتك، واعذرني عن مصارع الذنوب كما وضفت لك نفسى، واسترني بسترك كما تأنيتني عن الانتقام مني، اللهم وثبت في عبادتك بصيرتي، وأحكم في عبادتك ثباتي، ووقفني من الأعمال لما تفصل به دنس الخطايا عنى، وتوافقني على ملكك وأملة نيك مقدم عليه السلام إذا توفيتني، اللهم انى اتوب اليك في مقامي هذا من كبار ذنبي وصفائحتها وبواطن سيناتي وظواهرها، وسأول الله تعالى وحالها توبية من لا يحيث نفسه بمقصيه، ولا يضمر أن يعود في خطينه، وقد قلت يا الله في محكم كتابك إنك تقبل التوبة عن عبادك، وتفعل عن السينات، وتحب التوابين، فاقبل توبتي كما وعدت، واغفر عن سيناتي كما صفت، واجب لي محبتك كما شرطت، ولك يا رب شرطي لا اعود في مكرورك، وضماني ان لا ارجع في مذمومك، وعدي ان اهجر جميع معاصيك، اللهم إنك اعلم بما عملت فاغفر لي ما علمنت، واصرفني بقدرتك إلى ما احببت، اللهم وعلى تبعات قد حفظتني، وتابعات قد نسيتني، وكلمن بعينك التي لا ت تمام، وعلمك الذي لا ينسى، فهو عرض منها اهلها، وخطط عنى وزرها، وخفف عنى ثقلها، واعصفي من ان اقارب مثلها، اللهم انه لا وفاء لي بالتوبه الا بعصمتك، ولا استنساك بي عن الخطايا الا عن قوتك، فقوتي بقوه كافية، وتولني بعصمة مانعة، اللهم لياما عبدت اليك و هو في علم الغيب عندك فاسخ للتوبه، وعائده في ذنبي وخطبتيه، فإني اعوذ بك ان اكون كذلك، فلاجعل توبتي هذه توبه لا احتاج بعدها الى توبه، توبه موجبة لمحوا ما سلف، والسلامة فيما بقى، اللهم انى اغتنى اليك من جهلى، واستوهبك سوء، فقل، فاضغموني إلى كنف رحمتك تطولاً، واسترني بستر عافينك تفضلنا، اللهم و انى اتوب اليك من كل ما خالفة إرادةك، او زال عن محبتك من خطرات قلبى، و لحظات عينى، و حكبات لسانى، توبه تسلم بها كل جارحة على حيالها من تبعاتك، وتأمن مما يخاف المعتدون من اليم سلطواتك، اللهم فارحمني وحدتني بين يديك، ووجب قلبي من خشيتك، واضطراب اركانى من هيبتك، فقد اقامتنى يا رب ذنبي مقام الخرى بغيرك، فإن سكت لم ينطق عن أحد، وإن شفعت فلست بأهل الشفاعة، اللهم صل على شفاعة اربابك، وشد على سيناتي بعفوك، ولا تجزني جاذبي من عقوبتك، وابسط على طولك، وجلنى بسترك، وافعل بي فعل عزيز تضرع اليه عند ذليل فرحمه، او غنى تعرض له عند فقير فعنده، اللهم لا خير لي منك فليخفرنني عزك، ولا شفيع لي اليك فليشفع لي فضلك، وقد اوقلتني خطاياي فليؤمنني عفوك، فما كل ما نطق به عن جهل مني بسوء اثري، ولا نسيان لما سبق من ذميم فعلى، لكن لتسمع سماواك و من فيها وارضك و من عليها ما اظهرت لك من الندم و لجأت اليك فيه من التوبه، فلعل بغضهم برحمتك يزحفنى لسوء موقفي، او تدركه الرقة على لسوء حالى فينانلى منه بدغوة هي اسمع لذتك من دعائى، او شفاعة اوكد عندك من شفاعتي تكون بها نجاتى من غضبك وفوزتى برضاك، اللهم ان يكن الندم توبه اليك فلانا ندم النادمين، وان يكن الترك لمحضتك اتابه فلانا أول المنيبيين، وان يكن الاستفار حطة للذنب بفانى لك من المستغفرين، اللهم امررت بالتوبه، وضمنت القبول، وحثت على الدعاء، وعندت الإجابة، فصل على محمد واله، واقبل توبتي، ولا ترجعني مرجع الخيبة من رحمةك، إنك انت التواب على المذنبين، والرحيم للخطاطين المنيبيين، اللهم صل على محمد واله، كما هديتنا به، وصل على محمد واله، كما استنقذتنا به، وصل على محمد واله، صلاة تشفع لنا يوم القيمة، ويوم الفاقة إليك، إنك على كل شئ قادر، وهو عليك يسير.